

læge Ludvig Nielsen fik i 1907 paa den for omtalte Pjece af en Læge Johannes Hammerich. Denne skriver i sin Pjece — jeg ønsker ogsaa, at den maa blive omdelt til ærede Medlemmer, hvis der kan skaffes Eksemplarer — følgende: „Den dermatologiske Ufejlbarhed tager sig jo ogsaa ganske mærkelig ud, naar man kender den „Enighed“, der næsten altid findes imellem Overlæger og Reservelæger paa venerologiske Afdelinger om Diagnosen af Tivlstilfælde. — Det er saa ypperligt karakteriseret af et Medlem af dermatologisk Selskab“ — det er altsaa Kønslægernes faglige Forening. — „som i saadanne Tilfælde plejede at sige: „Syfilis er det, som den højeste stedlige Autoritet erklærer for at være det“. Og selvfølgelig har han Ret“.

Nu har, som det er blevet omtalt i Aviserne, Sundhedsstyrelsen sendt en Indstilling til mig af 9. Januar — den skal selvfølgelig ogsaa, saa snart vi ere færdige i Ministeriet, og Ministeriets Erklæring er indsendt, blive sendt til Finansudvalget, saa at den kan blive trykt og omdelt til alle Medlemmerne —, og jeg skal ikke nægte, at det forekommer mig noget forbausende, at jeg i Aviserne læser, at et Medlem af Sundhedsstyrelsen har ladet sig underkaste et Interview, hvori han udtaler sig om, hvad man i en Embedsskrivelse skriver til Ministeriet. Jeg synes, at det er særlig graverende, naar Indstillingen gaar ud paa, at tre Læger, der have været i Funktion i lang Tid, snarest skulle afskediges af Justitsministeren, at det saagøres til Genstand for et Interview i en Avis. Jeg mener, at der dog er visse Ting, som man, naar man har skrevet om dem som Embedsmand, har en Pligt til ubetinget at tie stille med, og gælder det noget, da gælder det navnlig Personalia. Jeg ønsker ikke, at noget skal blive skjult; det skal blive trykt og omdelt altsammen; men paa den Maade skal man ikke omtale det.

Med Hensyn til det, som Sundhedsstyrelsen støtter sin Fordring om disse 3 Lægers øjeblikkelige Afskedigelse paa, vil jeg med faa Ord vise, hvorledes man i Øjeblikket handler nede i Sundhedsstyrelsen, hvor lidt Tid man giver sig med at affatte sin Indstilling, hvor lidt omsigtsfuld man er med at fremskaffe Oplysninger, selv om Indstillingen er af den Karakter, at den gaar ud paa,

at 3 Kolleger snarest skulle afskediges. Selve Realiteten skal jeg ikke komme ind paa, kun det formelle. Jeg skal først oplyse lidt om, hvorledes Sundhedsstyrelsen ser paa Morfinisme og sligt. Den skriver under 28. Februar — det angaar en helt anden Sag, der verserer for Overretten — om Morfinisme saaledes, jeg skal tillade mig at oplæse det, da det nemlig ikke vil blive trykt og omdelt. „Der er visse Principspørgsmaal, som man maa tage Stilling til, inden man kan komme ind paa Bedømmelsen af det enkelte Tilfælde. Det første af disse Spørgsmaal er, om den kroniske Morfinisme — og det samme gælder Forgiftning med andre Narcotica — indvirker paa et Menneskes Sjælstilstand paa en saadan Maade, at han, hvis han er Læge, eo ipso repræsenterer en saadan Fare for sit Klientel, at der, naar Morfinisme er konstateret, bør skrives ind mod ham. Flertallet mener, at dette Spørgsmaal maa besvares benægtende, idet det er en Erfarings sag, at der findes Mennesker, saavel Læger som Ikke-Læger, der gennem en meget lang Aarrække kunne være henfaldne til Brugen af Morfin, men som dog kunne holde deres Forbrug indenfor saadanne Grænser, at det ikke har nogen væsentlig Indflydelse paa den Maade, hvorpaa de ere i Stand til at udføre deres Arbejde, saa at de, naar de ere Læger, paa fuldt forsvarlig Maade kunne passe deres Praksis uden Fare for deres Patienter.“ Nu kunne ærede Medlemmer jo sammenligne denne Udtalelse med Sundhedsstyrelsens Indstilling af 9. Januar d. A. Den 28. Februar skriver man, at der godt kan gives Læger, der i mange Aar have brugt Morfin, uden at det har paavirket deres Sindstilstand, saaledes at man af den Grund skal skride ind. Det, man har at gøre i et saadant Tilfælde, er at undersøge Sagen, om der findes noget Bevis eller Oplysning om, at deres Sundhedstilstand er bleven paavirket.

Saadan er det efter Sundhedsstyrelsens egen Udtalelse. Nu skal jeg oplyse, at den Uejlighed har Sundhedsstyrelsen ikke gjort sig i det foreliggende Tilfælde. En af de Læger, som man ønsker afskediget, nemlig Læge B., har været i den Stilling, man ønsker ham afskediget fra, siden 1892. Man har fra Sundhedsstyrelsen rettet en Forespørgsel til ham, om han